

clàssic de fonètica castellana, que de 1918 a 1932 arribà a la quarta edició, i que fou traduït a llengües foranes, acaba d'ésser reeditat a Nova York, reproduint fotogràficament l'alludida quarta edició, sense altra modificació que el péu d'impremta. Solament desitjaríem que un llibre tan útil per a l'ensenyament de la llengua trobés la difusió que necessita després dels anys que han transcorregut sense que hom el pogués adquirir.

A.-M. BADIA i MARGARIT

Contribución al Diccionario Hispánico Etimológico, por VICENTE GARCÍA DE DIEGO. Madrid, Instituto Antonio de Nebrija (CSIC), 1943. 212 pàgs. («Revista de Filología Española», Anejo II.)

Aquest llibre, com és sabut, fou publicat l'any 1923, i ara l'autor s'ha limitat a donar-nos-en una nova edició que reproduceix simplement el text de la primera. Recordem que en general fou molt ben acollit aquest diccionari, perquè és realment una aportació ben important per al coneixement de la lexicografia de la Península; no obstant, ara hauria calgut que, en decidir-se l'autor a publicar-ne una segona edició, hagués recollit, si més no, algunes observacions que hom féu a la primera, com la de Spitzer, que es lamentava de la manca de comparació entre els parlars ibero-romànics i els que pertanyen a la resta de la Romània (BDC, XI (1923), 128). Amb tot, salutem amb simpatia aquesta reedició, que posa una altra vegada a la mà de tohom un llibre molt útil que estava exhaurit des de feia alguns anys.

A.-M. B. i M.

Glosario de voces comentadas en ediciones de textos clásicos, por CARMEN FONTECHA. Madrid, [Instituto Antonio de Nebrija] (CSIC), 1941. VIII+412 pàgs. (Publicaciones de la «Revista de Filología Española».)

Aquest *Glosario* fou concebut com una recopilació de termes de la llengua clàssica que han estat objecte de comentaris per part dels moderns editors de textos. No cal ponderar la utilitat d'un recull així, ja que és pràcticament impossible d'acudir a cada referència, com ho és, igualment, d'haver de refiar-se de la memòria. En canvi, amb la publicació del *Glosario*, hom disposava d'un índex de mots que havien necessitat ésser comentats (la qual cosa vol dir que diferien dels que posseeix la llengua moderna), i, demés, d'una col·lecció dels comentaris que havien suggerit als editors.

No obstant, no sabem per què, el criteri que presidí la selecció de mots glossats és irregular: en general no es recullen els mots que apareixen en textos posteriors al segle XVII, si bé se'n troben d'alguns autors del segle XVIII, i fins i tot de dos — duc de Rivas i Espronceda — del XIX. Per què no d'altres, tant o més clàssics de la llengua?

Sembla que, en fer aquesta edició, hom s'hagi preocupat molt d'economitzar espai, de manera que freqüentment el *Glosario* ens pot servir d'índex, com hem dit, però no de col·lecció de comentaris.

Es llàstima que l'autora no hagi encapçalat el seu llibre amb una introducció en què raonés, no sols per què ha estès el camp de treball a determinats

autors posteriors al Segle d'Or, sinó també per què en alguns casos es transcriuen o es resumeixen les glosses i comentaris, i, en altres, s'envia el lector a l'edició font, no sempre còmoda de consultar; també hauria d'haver-nos dit el criteri que ha seguit per a la materialitat de la redacció de les cèdules (ortografia, accentuació, etc.), on no hi ha regularitat, com ja ha fet notar algú,¹ si bé aquest aspecte queda en part justificat per les intermitències que ha sofert l'arreplega de materials i la mateixa redacció de l'obra.

Malgrat les reserves exposades, és gran la utilitat d'aquest *Glosario*, perquè simplifica moltes consultes altrament gairebé impossibles de realitzar, i, en el cas pitjor, inventaria aquells mots que han estat objecte de comentari o definició, tot enviant a l'edició que els conté.

A.-M. B. i M.

ELIO ANTONIO DE NEBRIJA: *Léxico de Derecho Civil*. Textos latino y castellano. Notas y prólogo de CARLOS HUMBERTO NÚÑEZ. Madrid, Instituto Francisco de Vitoria (CSIC), 1944. 598 pàgs. («Colección de Juristas Clásicos Españoles», I.)

L'Institut Francisco de Vitoria, dedicat a l'estudi i investigació de temes de Dret, contribuï a la commemoració del cinquè Centenari de la naixença de l'autor de la *Gramática Castellana*, celebrat en 1944, amb l'edició del *Juris Civilis Lexicon*, que Nebrija havia publicat en 1506. Nebrija, polifacètic com a renaixentista, escriví obres molt heterogènies, encara que, gramàtic i lexicògraf per damunt de tot, es fixava especialment en els problemes de llengua. Això és el que fa amb aquest lèxic de Dret Civil, ja que en ell llima d'errors i inexactituds — gramaticals i lexicogràfiques — un dels textos més fonamentals de la ciència jurídica, que quedava molt obscur i donava ocasió a interpretacions tergiversades.

En aquesta edició s'ha reproduït el text original exactament, però com que l'ordenació alfabètica dels articles no és pas perfecta, l'editor, respectant-la, ha numerat cada article, i ha donat, després del lèxic, un índex alfabètic de termes que envia a la numeració establerta en el text.

A.-M. B. i M.

El habla de Mérida y sus cercanías, por ALONSO ZAMORA VICENTE. Madrid, Instituto Antonio de Nebrija (CSIC), 1943. 156 pàgs. + XXVIII làms. («Revista de Filología Española», Anejo XXIX.)

La manca de cultivadors autòctons de la dialectologia castellana, que pogué assenyalar-se fa ben pocs anys, no sense recança, per un il·lustre professor,¹ ha vingut compensada darrerament per un grup escollit de joves investigadors, a qui devem una sèrie interessantíssima d'aportacions al coneixement dels parlars locals de la Península. Una d'aquestes aportacions és la del Sr. Zamora, que estudia la modalitat lingüística d'una zona crucial, tota vegada que per ella

1. ANGEL ROSENBLAT, en la recensió que dedica al llibre que comentem, *RFH*, VII (1945), 58-59.

1. DÁMASO ALONSO, *Sobre la enseñanza de la filología española*, *RNE*, I, núm. 2 (febrer 1941), pàg. 24.